

Fluturile alb al verzei. Pieris brassicae L.

04.11.2014

Fluturile alb al verzei

Descriere

Fluturii au corpul de culoare neagră, acoperit de perișori alb-gălbui, antenele având aspect măciucat. Aripile anterioare și posterioare sunt de culoare albă, prevăzute cu pete negre, diferențiate pe sexe (dimorfism sexual). La femelă aripile anterioare prezintă o maculă neagră în vârf, două pete rotunde situate în mijloc și una alungită pe marginea posterioară. Pe aripile posterioare se află o pată neagră pe marginea anterioară. La mascul aripile anterioare prezintă o singură maculă neagră în unghiul extern, iar cele posterioare au o maculă punctiformă situată pe marginea anterioară. Anvergura aripilor variază între 50-65 mm, masculii fiind mai mici decât femelele.

Oul este de 1,1–1,25 mm lungime, conic, de culoare galbenă, cu striții longitudinale.

Larva neonată este de culoare galben-cenușie cu capul negru. Larva matură este o omidă de 40-50 mm lungime, de culoare verde sau galben-verzuie, cu puncte negre. Corpul este acoperit cu perișori albicioși și gri; dorsal prezintă o dungă longitudinală, iar lateral are două dungii mai late, de culoare galbenă. Pupa este carenată, de colorație pătată, cenușie sau galben-verzuie.

Biologie

Fluturile alb al verzei iernează în stadiul de pupă în diferite locuri: sub scoarța arborilor și arbuștilor, pe pereții caselor, pe garduri, stâlpi etc. Fluturii apar în luna mai, iar la câteva zile are loc copulația. Femelele depun pontă pe partea inferioară a frunzelor. Perioada de incubație este de 6–10 zile. Perioada larvară durează până la o lună, timp în care larvele se hrănesc și năpârlesc de 5 ori. Fluturii din generația a doua apar în luna iulie, iar în anii favorabili apare parțial și o a treia generație.

Mod de dăunare

Este o specie oligofagă, atacă specii din familia *Cruciferae* din care varza și conopida, dar și **rapița de toamnă**. Pagubele importante sunt produse de larve. Larvele neonate atacă în grupuri, pe fața inferioară, rozând epiderma și parenchimul. Mai târziu larvele rod toată frunza, din care rămân doar nervurile groase, atac cunoscut sub denumirea de „scheletuirea frunzelor”.

Prevenire și combatere

Atragerea prădătorilor naturali, cum ar fi gândacii răpitori, păsări și viespi parazite.

Pieris nu este considerat ca fiind unul dintre dăunătorii cheie ai rapiței, dar în condițiile ultimilor ani, acest dăunător găsește contexte ideale pentru apariția și dezvoltarea generației de toamnă producând pagube importante **culturii de rapiță** alături de *Mamestra brassicae* și *Atalia rosae*.

Pragul economic de dăunare (PED) este de 2–3 larve/m².

La combaterea chimică pot fi folosite substanțe recomandate în CODEX .